

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Quid sit via purgatiua formalis: & de mo[...] exercitandi in ea.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

ut prophético hoc prædictum est præfagio, **V**ocabitur nomen eius admirabilis, consiliarius. Ipse *Esai. 9.*
 demum est via perfectiua, in quantum sacerdos
 & pontifex ardentissimusq; amator. De quo in
 prima sua ait canonica summus apostolus, *Con 1. Petri. 3.*
 uersi estis ad pastorem & episcopum animarum
 uestrarum. Ordo autem pontificalis præsertim
 est perfectiuis, ut magnus Theologorum prin-
 ceptus Dionysius loquitur. Sicq; competit Christo *Dionys.*
 ut pater futuri seculi & princeps pacis vocetur: *Esai. 9.*
 quemadmodum apud Esaiam legitur prophe-
 tarum.

Quid sit via purgatiua formalis,

Art. III.

ER vnum hominem peccatum in
 hunc mundum intrauit: & per pec- *Roma. 3.*
 catum mors. Quemadmodum sa-
 cra docet scriptura: deus ab initio fe-
 cit hominẽ rectum, quia hominem
 protoplastum in originali creauit
 iusticia: per quam caro spiritui, sensitiua pars ra-
 tioni, & ratio deo in omnibus prompte & absq;
 renisu fuit subiecta. Sed primo parente diuinum
 transgrediente præceptum, caro spiritui mox coe-
 pit esse rebellis, & sensualitas rationi, ac rō deo.
 Hinc omnes in originali nascuntur peccato: &
 fomes peccati manet in nobis: et caro contra spi-
 ritum concupiscit, & vulnerata sunt ratio ac vo-
 luntas, atque ad omne malum sumus procliuēs,
 ad resistendum quoq; infirmi. Indigemus ergo in
 primis, ut in via nos purgatiua exerceamus: q̄-
 tenus a cunctis vitijs expurgemur præteritis, &
 innumerabilia vndiq; vitemus peccata, atque
 a vitiōrum reliquijs emundemur; utputa a pro-
 nitā

nitate & inclinatione ad culpas: sicq; ad origi-
 nalis iusticiæ redeamus cōformitatem. Est igitur
 via purgatiua exercitium & conatus seu occu-
 patio, qua tanquam per iter ac medium ad uic-
 orum expulsionem, ad passionum & cōcupis-
 ctiarum refrenationem, ad omnium affectionum
 animæ reformationē, ad cordium sensuumq; cu-
 stodiam, ac omnium euitationem culpārum con-
 stitimus ac conamur. Hoc est, plane non cōformi-
 ri huic seculo nequam, exuere veterem hominē
 atq; in interiori homine reformari, corpus casti-
 gare & in spiritus seruitutem redigere, ac cibum
 quoq; pœnitentiæ digne insistere: sicq; animæ
 purgationi ac puritati inuisigare, intendere, ac
 morari. Nempe quum dominus deus noster
 sententialiter sanctus & interminabiliter purus
 nus, verus, ac sapiēs: animam puram ac virtu-
 sam & sapiētem requirit, amat, amplectitur: ne-
 quicquam ab eo nos separat, & ab eius gratia
 impedit, nisi peccatum, per quod creatori nobis
 dissimiles, odibilesq; efficiuntur. Hinc igitur
 mis a peccatis emundari, & ea sp vitare oportet.
 Sicuti testatur Esaias. Hic est omnis fructus
 vt auferatur iniquitas. Et Sapiēs, Odio sunt
 impius & impietas eius. Vnde Psalmogra-
 phus, inquit, omnes qui operantur iniquitatem
 denuo ait scriptura, Neminem diligit deus nisi
 cum sapientia inhabitat. Veruntamen quod
 tidie heu peccamus, & in multis offendimus
 omnes (nam & iustus septies cadit) propter quod
 reuera vniuersæ iusticiæ nostræ tanquam pœnitenti-
 sunt menstruatæ: hinc quotidie in via hac purga-
 tiua nos exercere debemus: quē admodum in be-
 nedi-
 clesiastico legitur, Fili peccasti, ne adicias tibi
 scilicet

Roma. 12.

I. Corin. 9

Esai. 6.

Sapient. 14

Psalmo. 5.

Sapient. 7

Iac. tertio

Proue. 24

Esaiæ. 64

Ecclesi. 21.

Sed de p̄teritis deprecare vt tibi remittant̄. Nunc
igitur practica huius uiæ breuiter est tangēda

Qualiter in via purgatiua debeamus nos
quotidie exercere. Art. IIII.

Auamini, mundi estote, auferte ma-
lum cogitationum uestrarum ab o-
culis meis, & discite bene agere, ait
dominus. In om̄i peccato inueniun-
tur plarumq; duo. Primum, est men-
tis auersio a summo & inuariabili

Esai. r.

bono deo altiss. & immenso. Secundum, est cōuer-
sio mentis ad bona creata, caduca, vana, fœda,
ac uilia. Ratione primi peccator deum maxime
inhonorat ac paruipendit, cui tam vana ac vi-
lia præponere ac præligere non veretur. Ratio-
ne secundi inordinate atq; illicite delectatur in re-
bus creatis ac vanis. Et ratione vtriusque debe-
tur homini pœna pro culpa sua. Nam ratione a-
uersionis suæ a deo debetur ei pœna damni: vide-
licet diuinæ ac beatificæ visionis carentia. Rati-
one vero secundi debetur eidē pœna sensus, hoc
est, infernalis incendiij cruciatus. Hinc volens in
via purgatiua se exercere, & a ceteris pœnitere atq;
purgari, & a vitijs præseruari: tria per ordinem
facere debet. Primo etenim pro dei cōtemptu &
paruipensione debet seipsum summe ac profun-
dissime humiliare, deicere, aspernari, omniq; cō-
fusione ac pœna dignissimum arbitrari: & tanto
plus, quanto omnipotētem & incomparabilem
dominum maiestatis grauius frequentiusq; of-
fendit. Deum quoque toto corde debet extollere
ac laudare. Secūdo pro sua libidinosa ac vitiosa
delectatione quā habuit in peccādo, debet p̄cor-
dialē dolorē ac verā condignā ac proportiona-

T q̄ tam